GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ GIZDULIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Tribuna

POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU. Mali oglasnik 10 riječi D. 3.50 svaka daljnja 25 p. Friopćeno po retku D 10 — Plativo i tuživo u Šibeniku

IZLAZI SVAKOG DRUGOG DANA U JUTRO OSIM NEDJELJE
Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin, Šibenik, Ul. Episkopa Milaša
Izdavač i odgov. urednik Hamilkar Vitaliani — Telefon br 47 —

POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.—
Pretplata mjesečno Din 12.– Inostranstvo Din 20
Čekovni rač. Zagreb 38.114 - RUKOPISI SE NE VRAĆAJU.

GODINA IV — ŠIBENIK — 7 APRILA, 1936 — SPLIT — BROJ 354

Bilješke

VIII.

Demokracija! Sloboda štampe! Da li se gdje na kugli zemaljskoj deklamuju te dvije skraćene rečenice koliko u nas? I to povlače prvi naši „patres patriae"; za tim uzdišu žurnalističke redakcije; to zahtijevaju „vođe" koji su protivnici i fašizma i fizerstva i komunizma! O tome se vode ozbiljni razgovori (pianissimo, a katkada — mezzo forte!) po kafanama i birtijama; to goláti i prsati „govornici" postavljaju kao „conditio sine qua non"!

Ko, savremen i obrazovan, neće demokraciju i slobodu stampe?! Ali, je li jasno svakome: *što znači* i demokracija i sloboda štampe? Imamo li pravo dâ u to pusumnjamo? Imamo! Pozvaću se samo na jedan auktoritet, to naš, slavenski, kojemu ne može da demantuje niko u Evropi auktoritet prvog savremenog državnika, mislioca, demokrate, sociologa, ne samo radi njegovih remek-djela književnih, već — što je glavno — zbog provođenja demokratije u praksi, u uzgoju svoga naroda, u državnoj upravi svoje repuplike, a taj je auktoritet: *T. G. Masaryk*! Pitam otvoreno: koliko je naših branića (jezikom!) demokracije pročitalo najnoviju knjigu g. Masaryka *„Svjetska revolucija"*? — pa i njegovu malu knjižicu *„Kako valja raditi"*, a da drugih i ne spominjem, kao što je ona upravo klasična, *„Rusija i Evropa"*?!

Čitam govore „govornika" (kako ih naši dnevnici štampaju); pratim uvodnike raznih redakcija, kao i članke po revijama (kulturno-socijalnim književnim) i stekoh uvjerenje ovo: da najveći dio takovih govornika i članakopisaca nisu pročitali bar ono što je Masaryk napisao o demokraciji, a pogotovo da ne znaju: kako je Masaryk provodio svijest demokracije svojim *„sitnim radom"* kod češkog naroda. Da su to pročitali — uvjeren sam — ne bi „naši" onako ni govorili, a još štititi silnike, dohije i postavljati ih na delikatna mjesta, na važne položaje i sve im prikrivati plaštem *pa-tijske „ljubavi"* radi broja kuglica, odnosno — glasača?! Je li demokratski: podžigati neuki puk na mržnju protiv jednoga dijela naš- nacije i prikazivati mu da su sve nevolje, pa i sama ekonomska kriza, istekle i proteklе iz ovoga ili onoga „grada"? I mauje ne bi onako pisali!

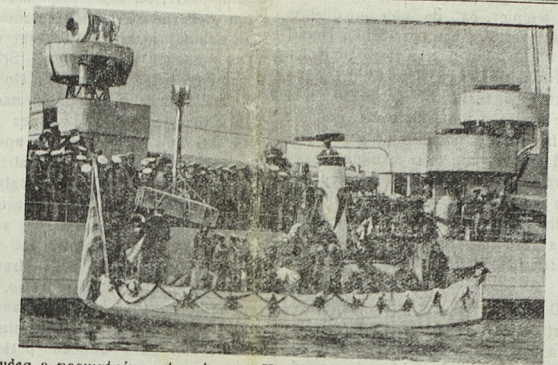
Neću da citiram najuzvišenije misli Masarykove o spomenutim pojmovima, za koje se *svi i svi* kod nas bore (dakako na zborovima i u kafanama!) već hoću da postavim samo nekoliko upita, koji se rađaju kod čitanja Masarykovih djela i čitanja „Filipika" naših Demostena i Cicerona!

Na pr. je li u skladu sa demokratskom svješću: zahtijevati od vlade (koje mu drago) demokraciju, bilo u kojem pogledu!), a u *svojoj partiji* to od gospode, klobučara? Jednom riječi: sve nedaće svaljivati na „neke", a proglašivati „sebe" i „svoju" partiju Mesijom koji će sve spasiti i ovako zlo uništiti?! Je li poziv demokracije: uzgajati, poučavati, prosvjetljivati, oplemenjivati; učiti radu, redu štednji: isticati poštovanje i ljubav prema državi i pokoravanje zakonima; ili je njezina zadaća: raspirivati iskonske, živinske nagone; obećavati nemogućnosti, dočaravati utopije, samo da stekneš što više pristalica za buduće izbore, a poslije izbora: pleti kotac kô ti otac!

Nema demokracije: bez samouzgoja i samopregaranja! Demokratizam je uzvišena ideologija obrazovanih, oplemenjenih, prekaljenih duhova: poštenjem, humanošću, samozatajom, ljubavlju prema svome bližnjem uopće, a napose prema svojoj državnoj zajednici, prema svojoj cijeloj naciji! Zar demokracija bez religije? Zar demokracija bez Hrista?!? Pseudodemokracija rađa najogavniji teror, najodurniju hegemoniju, najpodliju perfidnost, jer pod krinkom jednog uzvišenog imena, jednog idealnog pojma — sije nemoralnost, razvratnost; ruje temelje obitelji, države, nacije i kvasac je svega što ponizuje i gazi dostojanstvo čovjeka, pravicu, istinu i temelje ljudskog poretka, građanske snošljivosti i međusobnog socialnog poštivanja. Krive shvaćeni demokratizam, ista je stvar kao i falsificirana religija! Oduzmite religiji kršćanskoj: ljubav prema bližnjemu, a osobito prema bijednicima, progonjenrma, potlačenima i malenima, religija Hristova postaje: monopol silnika, farizeja, protiv kojih je najviše govorio Hrist! Oduzmite demokraciji: ljubav prema bližnjemu, obranu progonjenih i potlačenih; oduzmite joj podizanje puka iz *demosa* (u kulturno-vaspitnom smislu) do *aristosa* (u duševnom smislu), što ostaje demokracija? Sablazan! Monopol demagoga! Majka i roditeljka. boljševizma i anarhije!

Stoga Masaryk: završava svoje divno djelo „Svjetska rebolucija" riječima: Ili Cesar — ili Hrist! Ne Cezar — nego Hrist! — Ko pročita Masarykovo djelo, dobro će da nauči: ko je Cezar, a ko je Hrist!... In hoc signo vinces!...

A sloboda štampe?! Ko je svijestan, t. j. ko je obrazovanošću uma, srca i

Kovčeg s posmrtnim ostancima g. Venizelosa stigao u njegovu domovinu

Prema informacijama američke štampe u Španjolskoj su osnovani prvi sovjeti u formi jednog tramvajskog društva u Madridu pod imenom „Union de hermanos proletarios."

Čehoslovačka vlada je odlučila da nekoliko stotina najpouzdanijih redara iz Praga pošalje za vršenje redarstvene službe u neka mjesta na pograničnim zonama.

I Madžarska će slijediti primjer Austrije

Prag 7. Praški dnevnik „Lidove novini" koji stoji blizu češkom ministarstvu vanjskih posala, javlja da će i Mađarska uvesti opću vojnu dužnost. Stoga list predlaže da se već sada moraju izvjesne vojničke i privredne mjere poduzeti, kako bi se spriječilo iznenađenja. List nadalje preporučuje da čim prije mora u tom pogledu doći do vojničke i privredne saradnje Male Antante sa Francuskom i Sovjetskom Rusijom.

Politički krugovi u Pragu tvrde da je engleska vlada saopćila Titulescu, kad je ovaj tražio da London zauzme stanovište prema najnovijoj odluci bečke vlade, da je za Englesku naoružanje Austrije sporedno pitanje.

Napuštamo Lokal i prodajemo svu robu uz vrlo jeftine cijene i to: **ŠTOFOVE za MANTELE KOSTIME i HALJINE. INTIME, PLATNA ENGL., ČESKA i DOMAĆA** u svim širinama, **RUČNIKE** u ogromnom izboru od Din 5.- pa na više, **ZEFIRE** za košulje i. t. d. **ISKORISTITE PRILIKU** dok zaliha traje

Crvenković i Manojlović
SPLIT, Narodni trg ugao

Diskusija o narodnom jedinstvu

Naš ugledni i uvaženi publicista g. Niko Bartulović napisao je u svojoj „Javnosti" uvodni članak pod naslovom „Diskusija o demokratiji i narodnom jedinstvu", u kojem je lijepo a donekle i uvjerljivo, izložio svoje misli. Njegovim razmatranjima dala je povoda diskusija oko interpelacije g. K. Timotijevića i drugova u Senatu, kao i rasprava g. I. F. Lupis-Vukića u „Novoj Evropi" o unutrašnjem uređenju države, na koju se je pisac ovih redaka opširno osvrnuo (a i tezu senatora Đorđevića) u ovom listu. („Tribuna" od 7. i 24. III. o. g.)

Mi ćemo se osvrnuti na one stavke spomenutog članka, s kojima se ne slažemo.

G. Bartulović je mišljenja, da bi se zadovoljenem hrvatskih težnja u najširoj mjeri i u svim praktičnim konzekvencijama mogao ipak sačuvati princip narodnog jedinstva, jer, po njegovu tvrđenju, *taj princip ne pretpostavlja unapred nikakav oblik državnog uređenja, kao što i ne isključuje nikakav*, i tu svoju tvrdnju potkrepljuje primjerima narodnoga jedinstva Nijemaca, koje postoji i preko granica od nekoliko posve samostalnih država, te narodnoga jedinstva Sjev. amer. Unije, koje postoji i u najširem federalizmu. K tome još nadodaje: „Ako su se toliki odlični Hrvati mogli osjećati jedno sa Srbima, dok su bili u dvije posve odvojene države, u Austro-Ugarskoj i u Srbiji, — zašto da se ne osjećaju jedno u istoj državi koja bi bila na najsamoupravniji način uređena pa čak i federalistički?"

Naše je naprotiv mišljenje, da uporedbe ne mogu uvijek da posluže kao valjan dokaz, da je neka tvrdnja ispravna. Ono što ne prejudicira narodnom jedinstvu Nijemaca i Amerikanaca može da bude štetno principu jugoslovenskog narodnog jedinstva, koje za svoje sačuvanje, baš pretpostavlja i uslovljuje unitaristički oblik državnog uređenja.

Nije potrebno da objašnjavamo gospodinu urednikn „Javnosti", jer se to vrlo dobro znade, kakve je tragove ostavila u našem t. zv. prečanskom narodu ona predratna politika koja se je vodila pod geslom „divide et impera" i koji su činioci krivi — nakon našeg narodnog Ujedinjenja — raspirivanju plemenskih i vjerskih strasti koje su i prouzrokovale haos u našem javnom i političkom životu! I kad se samo uzmu u obzir ove dvije rakrane, od kojih prva još nije potpuno zacijeljena pa se njene posljedice i ter kako osjećaju a druga bolno krvari i širi se na našem narodnom organizmu, i kad se uvaži da je jedini lijek ovim ranama jugoslovenstvo, koje sinonim narodnoga jedinstva, i to samo ono i onakovo jugoslovenstvo, koje uvjetuje ravnopravnost, pravičnost i bratsku slogu, te lično i kolektivno blagostanje, tad dolazimo do zaključka, da ovakovo jugoslovenstvo ne može da se nesmetano i slobodno razvija u federativnoj, nego jedino u unitaristički uređenoj Jugoslaviji. Ne može u federativnoj tim prije, što se ne bi mogle povući granice federalnih jedinica, pa da pojedini dijelovi jugoslovenskog naroda (Srbi i Hrvati naročito) budu u granicama tih federativnih jedinica sami, zasebni i kompaktni, po čemu bi dosljedno bila neizbježiva u tim jedinicama prevlast ili hegemonija dominirajućeg plemena nad drugim, koji je u manjini, a ovakovo zbivanje ne bi sigurno doprinijelo izgrađivanju i učvršćivanju narodne jugoslovenske jedinstvenosti, koja kako rekosmo eto baš uvjetuje unitaristički državni oblik naše zemlje.

Deplasirana je pak ona tvrdnja g. Bartulovića o osjećanjima odličnih Hrvata dok su bili u dvije posve odvojene države, *jer kad bi naše narodno jedinstvo ovisilo samo o odličnim Hrvatima, Srbima i Slovencima tad bi ono potpuno postojalo i ova naša diskutovanja bila bi svakako bespredmetna.*

Mogli bismo pak da se složimo s tezom g. Bartulovića, da jugoslovenstvo, po svojim najvišim ideolozima nije nikada išlo za ciljem, da se u njemu potpuno utope imena Srbin, Hrvat i Slovenac kao komponenata jugoslovenskog naroda. Ta imena, kao plemenski nazivi, sigurno ne smetaju jugoslavenskom narodnom jedinstvu, kao što ne smetaju ni istorijski nazivi: Makedonac, Crnogorac, Vojvođanin it.d. Ali ne možemo da se složimo s uporedbom jugoslovenstva s ilirskim pokretom, koji je, prema pisanju g. Bartulovića, poduzeo romantični pokušaj da se u ilirskom vremenu potpuno utope imena Srbin, Hrvat i Slovenac, i to stoga, što su ova imena imala u ono doba nacionalni pojam, pa pošto i danas ima mudrijaša koji to tvrde, ova upoređivanja — naročito kad se ističu u nacionalističkoj štampi — mogla bi da i ne htijući kvare onu atmosferu, koja je podobna da stavi na svoje pravo mjesto Jugoslovenstvo kao nacionalnu tvorevinu s jedne strane i Hrvatstvo, Srpstvo i Slovenaštvo, kao plemenske pojmove s druge strane.

Ovom diskusijom nije inače nimalo oslabilo ono naše duboko poštovanje, koje gojimo prema literarnom i publicističkom autoritetu g. Nike Bartulovića.

Ljubo Rodić.

PREGLED DOMAĆE ŠTAMPE

Evo, zašto smo protiv klerikalaca!

Nedavno je u Dubrovniku proslavljen imendan biskupa, Dr J. Carevića, pa je tom prilikom Dr Carević održao govor, koji je u celosti bio objavljen u dva lista, u splitskom „Jadr. Dnevniku" (od 20 marta) i u zagrebačkoj „Hrv. Straži" (od 22 marta). To jest, — u celosti je bio objavljen samo u „J. Dnevniku", dok je u zvaničnom klerikalnom organu pred konac okrnjen. Da se to nije dogodilo zbog dužine vidi se po tome, što pet redi koji su izostavljeni ne igraju nikakvu ulogu na preko 50 redi, koliko zapremaju čitav govor.

Zbog čega je, dakle, klerikalni organ baš na koncu, tamo gde treba da je poanta govora, cenzurisao jednog od najgorljivijih biskupa katoličke crkve u Jugoslaviji?... Evo zašto! Zato što je taj biskup, nakon svih mogućih opomena kršćanske ljubavi i religioznog odgoja, i nakon obligatnih napadaja na liberalizam, na masoneriju itd. smatrao potrebnim da svoj govor završi i ovim rečima:

„Ja vidim u ovoj vašoj manifestaciji da vi u to vjerujete i da ste sinovi svete crkve, pa se zato radujem i zahvaljujem vam i pun sam nade da će se, po zagovoru sv. Josipa i usljed uvidavnosti i dobre volje današnjih naših upravljača i državnika, riješiti u smislu jednakopravnosti i sva naša pitanja u zajedničkoj državi, te da će katolici Hrvati u zajednici i ljubavi sa Srbima i Slovencima, uživati slobodu i jednakopravnost; a u tomu će nam pomoći Bog i Hrvati!"

„Hrv. Straža" je tu rečenicu naprosto usred sredine prekinula i metnula tačku iza „zahvaljujem vam", — izostavljajući potpuno sve što je biskup kazao o zajedničkoj državi te o zajednici i ljubavi Hrvata sa Srbima i Slovencima, — pa je time na najgrublji način falsifikovala čitav biskupov govor, prikazavši Dr Carevića, kao da se i on (kao što to čine patroni „Hrv. Straže"), u jednom svečanom momentu, kada se obraća svojim vjernicima, sjetio svega drugog, samo je zaboravio na otadžbinu i na unutarnji mir i slogu u državi. Klerikalci, koji su pomoću falsifikata umeli da izmame Strosmajerov potpis, ne žacaju se, da i opet pomoću falsifikata prikažu u ružnom svetlu jednog katoličkog dostojanstvenika, samo da se u njihovom listu nebi čula reč ljubavi, sloge i zajednice između Srba i Hrvata! I nije to jedini slučaj... Jer kad je, pred nekoliko meseci, po povratku iz Beograda, taj isti Dr Carević dao novinama izjavu o katoličkim kulturnim tradicijama Dubrovnika, „Hrvatska Straža" nije ni jednom reči zabeležila tu izjavu, samo zato što se, i pored najklerikalnije sadržine, u njoj govorilo o saradnji između Hrvata i Srba, i što se Dubrovnik isticao kao žarište, ne samo hrvatske, nego i jugoslovenske kulture!

Ako ni posle ovoga primera nekome nije jasno, zašto se mi borimo protiv klerikalizma, onda mu mi ne možemo pomoći. Dubrovačkog biskupa niko ne može da osumnjiči da nije i suviše gorljiv katolik, pa i klerikalac, koji vodi najogorčeniju borbu protiv svega što je slobodoumno i napredno u svojoj biskupiji. A isto tako ne može da se osumnjiči da je centralista što je pokazao i u svom govoru, naglašujući potrebu pune ravnopravnosti Hrvata u ovoj državi. Ali „Hrv. Straža" neće da čuje ni o kakvom sporazumu — ni ravnopravnom ni neravnopravnom! — Klerikalcima nemiriši uopšte sloga, oni ne žele nikakvo rešenje, nikakvu saglasnost između Hrvata i Srba, ni između vlasti i naroda, — jer je onda kraj njihovom lovljenju u mutnom! To dokazuje i nedavni napadaj „Hrv. Straže" na izjave što ih je g. Vilder dao splitskom „Novom Dobu", — a sve zato što se je g. Vilder usudio da kaže (podvučeno i inkriminisano od „Hrv. Straže"!) i ovo:

„Zrak međusobnog povjerenja nam treba. Uklonimo dva neprijateljska logora: kao da vlast mora biti protiv naroda, a narod da mora biti protiv vlasti, jer ona kompromituje čestite ljude... Tko god ne radi na tome da se sve sile narodne slože, da izvojuju zraka, taj je službenik reakcije, taj svjesno ili nesvjesno radi za silu".

I — eto — zato se mi u ovom momentu borimo protiv klerikalaca. Ne zbog toga što su njihovi pogledi na svet drugačiji nego naši, a najmanje zato što bi oni tražili najšire zadovoljenje Hrvata u ovoj državi, već baš zato, što oni to zadovoljenje neće; što neće nikakvog sporazuma i nikakve konstruktivne saradnje, — predvidjajući sasma tačno da bi onoga momenta kada bi bio postignut sporazum između Srba i Hrvata, njihov uticaj u hrvatskim masama spao opet na ono, na što ga je bio doveo Stjepan Radić, a to znači na — nulu!

„Javnost"

hiljenja dotle stigao da zna što znači: demokracija i demokratizam, taj je naučio i što će reći: sloboda štampe! Je li demokratski, ili bolje — je li dostojno i pristojno: da jedan dalmatinski dnevnik napada čovjeka, koji je preko 40 god. svoga javnoga i privatnoga života, sve uložio da koristi svome selu, svojoj pokrajini, pa sada i svojoj mladoj državi; koji je svu svoju uštednju (nekoliko stotina hiljada dinara) *ostavio kao legat za školovanje mladeži svojeg rodnog sela*; kojemu su neprijatelji iz busije kidisali na život; koji nije ni čime okaljao svoje uzvišeno svećeničko zvanje, svoj politički rad; koji je cijenjen i poštovan od svih poštenih, pa ga lično poznavali ili nepoznavali; koga je pokojni Ujedinitelj odlikovao dosojnom čašću, na temelju njegovih patriotskih djela za narod i državu; pa taj dnevnik, kome urednik dobro poznaje rad — *Don Frane Ivaniševića*, dopušta da „neko", anonimno, vrijeđa tog poštenog, čestitog dobrotvora svog naroda?! Je li stoga što je Don Frano Jugoslaven? Je li stoga — što se Don Frano usudio, u senatu, da otvoreno reče što misli i osjeća? Je li stoga — što je Don Frano, poput biskupa Ucellini-Tice, ustao na obranu „Sokola"?!? Zar Novo Doba da propisnje što će Don Frano javno govoriti?!

Je ii u tome sloboda štampe?!? Ili je u tome: Sic volo-sic jubeo!? Ima nešto što je i nad demokracijom i nad štampe. To je: duboko razvijena, intenzivno u samim nama, u našoj duši, proživljena, uživljena i iživljena svijest dužnosti prema svome bližnjemu! Ona se ispoljava u Masarykovu učenju i življenju: *Ne Cesar — nego Krist!* Ili jasnije: Ljubav i poštovanje prema *čovjeku, slici Hristovoj*, a *ne despocija*, umišljenih Cesara lažne demokracije i falsificirane slobode štampe! I sloboda štampe i demokracija dva su postulata civilizovanog svijeta; (glavno) je: ko ih provodi! Da li pristaše Cezarove ili Hristove! *Ljubav ili demokratski despotizam!*

Dr. Mirko Perković.

Na lijepom sunčanom položaju iznajmljujem za odmah ili od 15 travnja lijepu parketiranu kompletnu spavaću sobu, uporabom kupatila, po volji kafu i pranje rublja. — Neposredno uz obalu, podesno za pridošlu sezonu za svakidašnje kupanje na moru. — Cijena vrlo umjerena. - Adresa u uredništvu.

„Čeljuskinci" u Šibeniku

Na ovaj natpis koji je izašao u „Novo Doba" od ponedjeljka Br. 81 osvrnućemo se u narednom broju.

Automobilski sudar

Jučer u jutro zahvaljujući prisutnosti upravljača izbjeglo se jednoj većoj nesreći u kojoj su mogli platiti životom 6 ljudi.

Sudar se je desio na najopasnijoj okuki Skradinskih serpentina. Automobilom koji je dolazio iz Zemunika, a u kojem je šofirao Drago Ćorić vozili su se vicekonzul iz Zadra g. Glišić, dva žandara i još jedan putnik. U protivnom pravcu vozio je auto ing. Lučovnik. Na samoj okuci, automobili su naletili jedan na drugoga. Šoferi su se odmah snašli tekuplujući i brenzajući zaustavili automobile, koji bi se zbog sudara i brzine sigurno bili survali i povukli za sobom i sve putnike.

Pri ovom sudaru, zahvaljujući srećnom slučaju, niko nije ranjen. Oba automobila su oštećena.

Zašto! Zato!

Nedavno sam primio poziv, da se začlanim u Jadr. Stražu.

Nijesam se učlanio. Nijesam i neću.

Volim Jadr. Str. i mislim, da svaki Jugosloven (prezimenom), bio Srbin, Hrvat ili Slovenac (imenom), mora da je voli, ali samo onda, ako je doista budni čuvar žile kucavice — pulsa naše — našeg Jadrana.

Nijesam, a i neću se učlaniti sve dotle, dok joj bude pretsjednikom izvršnog odbora onaj gosp., koji je sada. Ja svemu tome nijesam kriv. — Kriv je On.

O njemu se mnogo pisalo u dnevnoj štampi, kao članu uprave društva „Monte Promina".

On je kao advokat jedne tvornice i kao gradonačelnik općine, radio u interesu velikih t. j. tvornice, a ne siromašnih seljaka, (kojima je bio načelnik), koji su morali da gube svoje siromaštvo, a za punjenje već dobro napunjenih kesa gospode tvorničara. Tvorničari nijesu naši no tuđini u većini, pa mislim, da ne znači ovakovim radom, štititi naš siromašan narod, nego naprotiv znači ga upropaštavati. Srećom, da se je onda našlo rođenih ljudi u selu, koji su se zauzeli i zaštitili neupućenog seljaka, te ovaj nije danas prepušten milosti onih — proti kojima J. S. ima u prvom redu da se bori i od njih nas štiti.

Ja i ne mogu biti članom J. S., jer koga milujem onoga ne želim upropastiti.

Neću zato, jer gosp. pretsjednik, dok je bio na vrhu (ovdje) u našoj banovini, nije radio po onoj: „Ni po babu ni po stričevima, već po pravdi Boga istinoga". — Ne. On se je vladao čak i po kumstvu — gledajući i radeći za kumčete.

On je kumčetu — radi kumstva — dozvoljavao i ono što nebi bio smio da radi, te je kumče radilo sve što je njega bilo volja — neglédajući ni na ljudstvo ni na savjest, pa ni na zakon.

Baš to crno doba, u koje ja i moji nijesmo mogli, poslije dnevnog i napornog rada niti mirno da usnemo, imajući pred očima dnevno šikaniranje g. kumčeta, gosp. pretsjednika, koji je gnjavio i mučio, znajući da ga štiti Veliki Gosp. Kum.

Neću zato, jer neću da budem dobar regrut slabog đenerala.

Neću zato, jer sam Hrvat, koji ne pripada onima 90 posto, koje on poziva pod svoju komandu — nego sam ostatak onih 10 posto koje on ne pozivlje.

Neću i zbog toga, što ne vjerujem, da će gosp. pretsjednik izvršiti onaj „Amanet" Onog najvećega među nama, koji je bio, koji je i koji će vječno da ostane!

„Kao do sada tako i od sada budite budni čuvari mora itd.."

Inače J. S. i svima koji su u njoj i iskreno — ali iskreno — žele dobra i napretka Jugoslaviji — pun poštovanja skidam kapu. A kada ustreba braniti ovo divno more naše, i ako nijesam član J. S., naći će te i mene oružana, kako neustrašivo sipam metke u prsa svakom neprijatelju, koji se drzne, da otrgne more i obalu od Jugoslavije!

Možda nekom smiješno izgleda, ali ja ću sa posmijehom poginuti za Ovu slavnu Domovinu našu, koju znam i poznajem samo pod jedinim imenom Jugoslavije i pod jednim Gospodarom Nj. Vel. Kraljem!

Antun Milošević.

U interesu svoga mjesta šaljite redovito dopise

Njemački odgovor

Zagreb 5 aprila. — Oko deset sati znao je već cio svijet što sadrži njemački odgovor na memorandum locarnskih sila. Njemačke su ga radio stanice objavile u originalu i u prevodima.

U jednom od najkritičnijih časova poratnog međunarodno političkog života u Evropi i uopće u svijetu Njemačka je nadmutni horizont izdigla golemi signal, na kojem je ispisala svečanu riječ svoje miroljubivosti i spremnosti na pregovaranja. Ali na tome signalu raspoznati je među retcima i izvjesnu samodopadnost, vješto obloženu atraktivnošću te svečane riječi. Iz tih redaka kao da šapuće neki tajni refrain: pred 17 godina nama je diktovan mir, danas ga diktujemo mi, dakako u blažoj i prihvatljivijoj formi.

Budućnost će o tome imati da kritički prosuđuje. Danas je situacija takova, da se ovaj odgovor Njemačke mora smatrati kao jedan teško, ali i čeznutljivo očekivani odušak, kroz koji će da iz evropske atmosfere ispline mnoga dosadanja magluština, mnogi zadušljivi zapah, koji je potjecao iz jednog do skrajnosti razvijenog međunarodnog nepovjerenja.

Interesantno će biti sada konstatovanje kako se je njemački odgovor dojmio u pojedinoj evropskoj državi i van Evrope. Na prvi mah nije moguće naslutiti karakteristiku tih dojmova, jedino se logičnom dedukcijom iz dojučerašnjih prilika i odnosa može s priličnom izvjesnošću reći, da će taj odgovor pomoći poboljšanju situacije, a to znači da je neće pogoršati. To je već veliki dobitak.

Objektivno uzimljujući ga u posmatranje po duhu njegova sadržaja i po dalekosežnosti odraza, koju će da izazove, trebâ priznati da je to diplomatsko-politički akt visoke vrijednosti. Sastavljen u jednoj od najljepših forma, prožet dostojanstvom i ubjedljivošću taj akt ne može nipošto da bude poteljenjen. Njegov ton, njegova poderoznost i čas, kad je iznesen, daváju mu obilježje historičke presudnosti.

Posmatran sa stanovišta pojedine zemlje on će doduše imati po koju točku, koja neće naići na saglasnost, ali, kako je formalno izrađen kao veliki uvod u dalnje međunarodno raspravljanje, on će biti bez sumnje u velikom dijelu evropske javnosti prosuđen podobnim za obezbijeđenje onih psiholoških uslova, bez kojih nije moguće zamisliti ni očekivati jednu opću uzajamnu ili kolektivnu izmjenu mišljenja između onih faktora, koji danas imaju u svojim rukama sudbinu Evrope.

Evropska javnost osjeća instinktivno da je poslije odgovora Njemačke nastupilo opće tiše raspoloženje sve da je skoro istovremeno s tim odgovorom unesena u tu javnost nova zabrinutost odlukom austrijske vlade o uvođenju opće vojne dužnosti i jačim privezivanjem Albanije s Italijom.

Oružanje Austrije se opravdava bojazni, da bi s njemačke strane mogla biti nenadano ugrožena austrijska nezavisnost, a jače privezivanje Albanije s Italijom opravdava se prekarnom situacijom ove posljednje zbog sankcijskih stega. No tko jamči je li sva istina u tome i ne kriju li se valjda iza toga i druge eventualnosti, drugi planovi?

Zbog toga odgovor Njemačke treba uzeti kao osnov, koji može da korisno posluži ne samo normalizovanju odnosa na evropskom zapadu već i spriječavanju svih onih miru nepovoljnih eventualnosti, koje bi mogle da se pojave u Podunavlju i na Balkanu, naročito kad bi na evropskom zapadu potrajalo današnje kritično stanje. U interesu nedjeljivosti mira trebat će dakle njemački odgovor uzeti kao jednu ominoznu bazu, na kojoj se pregovori mogu da otpočnu i dovedu do konkretnih rezultata, što je sve do danas u evropskoj politici bilo nemoguće upravo stoga, što se je Njemačka otimala svim pregovorima, koji su bez nje vođeni.

Ne ćemo se ovdje posebice baviti ni glavnim ni sporednim stavkama njemačkog odgovora, jer bi to daleko odvelo. Radije se ograničujemo na sam ukupni dojam i rado bilježimo, kako je baš taj dojam već u prvi mah bio u Londonu povoljan. U Parizu su krij sve svoje odlučnosti, da zadrže izrazit stav u pitanju satisfakcije za prekršaj locarnskog i versailleskog ugovora, ipak otvoreno raspoloženi na pregovaranja u koliko mogu da budu faktično korisna miru. Talijanski politički krugovi su mišljenja, da su ta pregovaranja neizbježiva već i zbog toga, što Francuska ne može računati na bezuvjetnu pomoć Vel. Britanije pri sukobima, koji bi mogli da eventualno nastanu na drugim točkama Evrope.

Treba i to imati pred očima, da rat u Africi još traje i da nisu još sasvim isključena iznenađenja u vezi s njime. Zbog svih tih razloga i suvislosti njemački odgovor dobiva mnogo više na svojoj važnosti i aktuelnosti.

Njegova opsežnost, njegova iscrpnost, a ponajviše njegova podobnost da posluži bazom daljih pregovora imat će naročitog učinka kod onih, koji imaju da se mjerodavno o njemu izraze i da ga kvalificiraju oportunim i prihvatljivim za daljnje raspravljanje. Kako rekosmo, ima u njemu fragmenata koji će potpasti pod težak udar kritike, ali ima i takovih, kojima se s pogleda interesa općeg mira neda šta prigovoriti. Kad se uvaže sve okolnosti i onaj prestižne-otkupni napor Hitlerove politike, kojim je morao da opravda svoj nastup i svoj pokret, onda se može gojiti nade, da će s druge strane biti i to dovoljno i razborito ocijenjeno i da se neće propustiti jedna tako presudna prilika, a da ju se ne upotrebi koliko je god moguće više i uspješnije u prilog organizacije i učvršćenja mira, koji je tako skrajno potreban cijeloj Evropi pa zato i Njemačkoj.

Dinko Sirovica

Von Papen proputovao kroz Šibenik

Na svom putovanju kroz Jugoslaviju juče popodne stigao je u Šibenik iz Plitvica njemački poslanik u Beču g. Von Papen. G. Von Papen je otsjeo u Hotelu Krka. Najlaskavije se izrazio o našoj zemlji i zažalio što zbog kratkoće vremena nije mogao da posjeti slapove Krke.

Von Papen je istog dana otputovao za Split odakle će produljiti dalje dalmatinskom obalom.

Raspored bogosluženja kroz veliku sedmicu

U katedrali sv Jakova.

Veliki utorak i srijeda: U 9.30 s. ujutro pjevana sv Misa sa Mukom po sv Marku u utorak, a u srijedu po sv Luki. *Na veliku srijedu* u 6 s. popodne pjevana „Jutarnja Tmina". *Veliki četvrtak*: u 9.30 sati ujutro pontifikalna sv. Misa. U 6 s. popodne „Jutarnja Tmina". *Veliki petak*: u 10 s. ujutro „Misa pretposvećenih". U 6 s. popodne „Jutarnja tmina", propovijed korizmenog propovijednika o. P. Dámančića o Muci. U 8.30 s. teoforična procesija. *Velika subota*: U 9.30 sati ujutro blagoslov vatre, svijetla, uskrsne svijeće, proročanstva i blagoslov krsne vode. U 11.45 svečana sv Misa uz pontifikalnu asistenciju preuzv. biskupa.

U sabornom hramu sv Uspenija Bogomatere

Veliki ponedjeljak: Predeosvećena Liturgija u 8 sati. Đđenje sa Jutrenjom u 19 s. *Veliki utorak* Arhijereska Zlatoustova u 9 s. *Blagovjesti:* Jutrenja Vel. Srijede. *Velika srijeda:* Predeosvećena Liturgija u 7 s. Jutrenja Vel. Četvrtka u 19 s. *Veliki četvrtak:* Liturgija Sv Vasilija Vel. u 10 s. Jutrenja Vel. Petka sa 12 Strasnih Jevanđelja u 19 s. *Veliki petak:* Carski Časovi u 8 s. Večernja sa *propovjedi* u 16 s. Jutrenja Vel. Subote sa Statijama (Plačem Matere Božije) u 19 s. *Velika subota:* Liturgija Sv. Vasilija Vel. u 11 s.

Motociklistička nesreća

Artiljerijski poručnik Kovačević Miloš vozeći se na svom motoru iz Ražine u Šibenik nastradao je zadobivši teže povrijede.

Vozeći se cestom Ražine—Šibenik na mjestu kod zaseoka Marić naletio je velikom brzinom na nekoliko ovećih kamenja usljed čega je motor odskočio odbacivši ga u kamenu ogradu.

Nakon prenosa u bolnicu gdje mu je ukazana hitna liječnička pomoć, ustanovljeno je da mu je smrskana ključna kost.

Poručnik Kovačević se nalazi u bolnici na liječenju.

Iz Narodne Ženske Zadruge

Ženska zadruga priređuje na Uskrsni ponedjeljak 13 ov. mj. veliku poslijepodnevnu dječju zabavu u Sokolskom domu. Ova će zabava biti sva u znaku novog proljeća i radosnog Uskrsnog raspoloženja. U bogatom i ukusnom rasporedu programa ima biranih tačaka s dječjim plesom i pjesmom. Da se ne oslabi efekat i ne prejudicira uspjehu zabave ne iznosi se još za sada potpuni program zabave samo se potcrtava da će na programu biti zastupani i klasični i egzotični baleti, naš kao i strani narodni ples; biće koka s pilićima, ruža s leptirima i zečića se šarenim jajima. Pored programa ima dječja tombola uz razne šale i iznenađenja. Preporučuje se svima onima koji žele da svojim mališanima prirede za Uskrs veselja i smijeha neka svoju djecu povedu na uskrsnu dječju zabavu N. Ženske zadruge.

Veoma uspjela premijera „Čiklna kuća"

U nedjelju je pozorišni otsjek Sokolskog društva priredio svoju 5 pred stavu izlazeći na pozornicu sa „Čikinom kućom".

Uzevši u obzir okolnosti u kojima se radilo i pripremalo uspjeh predstave je bio iznad očekivanja, a što je plod neumornog truda i nastojanja režisera g. J. Bučića.

Podjela uloga je vrlo dobro uspjela, a što je moralo zadati mnogo muke obzirom na težinu uloge. Imajući u vidu i to da su neki dilletanti tek početnici, ipak sve uloge su odigrane s uspjehom.

Veseli zaručnici nastradali

U nedjelju poslije podne Gospić J. morn. narednik, sa službom u Mandalini i njegova zaručnica izvezli su se motorciklom na slapove Krke. Poslije nego što su razgledali slapove i okolinu pošli su u restauraciju da založe. Kako je već postojalo hladnije, a po oblacima se moglo nadati kiši uputili su se najbolje raspoloženi i zadovoljni natrag.

Kad su došli na sedlo Česte koja se spušta niz Trtar na putu im se isprječio jedan magarac. Da nebi zgazio magarca narednik Gospić je skrenuo u stranu ali tako nesretno, da je naletio na hrpu šodera i prevrnuo se.

Biciklisti koji su u tom momentu prošli, obavijestili su odmah jednog od autotaksia koji im je pošao u pomoć i ranjenog Gospića i njegovu zaručnicu prevezao u bolnicu u Šibeniku. U bolnici im je pružena hitna pomoć, a zatim su upućeni kući. Narednik Gospić je zadobio lakšu povredu na nozi i desnoj strani lica, a njegova vjerenica na lijevoj nozi.

Kongres ratnih dobrovoljaca

U Beogradu će se 26 aprila o. g. održati kongres ratnih dobrovoljaca. Učesnici i njigove familije imaju 75 po sto popusta na svim vozovima.

Upute za kongres kao i putovanje dobivaju se kod g: Lučeva carinskog činovnika.

Vagon iskočio iz tračnica

U nedjelju je za vrijeme manevra pri razmještanju vagona, naletio jedan vagon na vagon pun kukuruza izbacivši ga iz kolosjeka. Steta počinjena pri ovom sudaru iznosi oko 5000 din.

„Krvavi Kapetan" u Tesla tonkinu

U nedjelju na prvoj đačkoj predstavi dogodilo se nešto čemu se je najmanje nadsti. Stara je pjesma da je netačnost u „Tesli" tradicija, ali da se posjetioce koji su ulaznice platili zavarava, bilo hotimično ili nehotimično, malo je previše.

Svima je očito da je vlasnik g. Fulgozi, zbog duljine filma, htio da dobije na vremenu, skrativši film. Ali to mu nije uspjelo jer ga je publika, ne htijući da napusti dvoranu, prisilila na prikazivanje i ostalog dijela filma.

Gospodin Fulgozi može uvijek da nađe isprika, pravdajući se nesrećnošću činova! — Pa zar se to publike tiče? On je tu da prije davanja predstave učini probu i kontrolu filma.

Svakako nije lijepo, a ni pošteno ovako postupati sa publikom, a naročito onom koja mu na prvoj nedjeljnoj predstavi donosi maksimum prihoda.

Taksiranje računa

Po novom finansijskom zakonu za sve račune, koji se potrošačima na njihovo traženje moraju izdati, propisann je slijedeće taksiranje: računi do 50 dinara oslobođeni su takse, za iznose od 51 do 100 dinara moraju se taksirati sa din 1 od 101 do 500 sa din 2, od 501 do 1000 sa din 3, preko 1000 sa din 5.

Kupio bih odmah rabljebu decimalnu vagu nosivosti 750—1000 kg. u dobrom stanju. Obratiti se upr. lista.

Knin

SKIJAŠKI KLUB priređuje u „Grand Hotelu" dana 13 aprila o. g. svoju zabavu Početak u 21 sat. Na zabavi će svirati orhestar vojne muzike.

Teška motociklistička nesreća

U subotu se u Kninu desila teška motociklistička nesreća u kojoj je zbog svoje nepromišljenosti platio životom Ante Barić bačvar star 21 god., a teže povrede zadobio njegov prijatelj Ljubo Grgić urar.

Iste večeri kad se je i dogodila nesreća Barić i Grgić su iz dvorišta Milana Asanovića trgovca bez njegova znanja odvukli motocikl kroz stražnja vrata na obalu Krke. Upalili su motor i krenuli u Kosovo. Motorom je upravljao Grgić dok je unesrećeni Barić sjedio pozadi. Do Kosova je išlo sve u redu. Na povratku pri samom ulazu u Knin, nedaleko željezničke stanice, pakleninm tempom od 100 km na sat uletili su u okuku. Nemajući vremena da izbjegne opasnost, motor je odskočio uslijed velike brzine i odbacio obojicu. Barić je takovom silinom bio odbačen da mu se pri udaru o kamen koji se je nalazio kraj kanala polomio prisni koš, a polomljena rebra su mu zadrla u pluća. Grgić koji je upravljao motorom također je bio odbačen, zadobivši lakše povrijede.

Odmah su bili prenijeti u bolnicu gdje im je bila ukazana prva pomoć. Na vijest o ovoj nesreći u bolnicu su dotrčali njihovi roditelji. Kad je Barić otvorio oči i ugledao svoga oca svjestan tragičnog momenta izgovorio je posljednje riječi: „Oče nema me više, ja umirem" — i odmah je izdahnuo.

Grgić osim lakših vanjskih povreda zadobio je teže povrede u grudima i ako ne nastanu komplikacije ozdraviće.

Cijenjeni gosp. uredniče,

Lijepo Vas molim da mi još jednom ukažete gostoprimstvo u Vašem cijen. listu.

U br. 341 ugledne „Tribune" izišao je prikaz g. Boka o mom predavanju, održanom u Sinju. Na zamjerke gosp Boka ja sam odgovorio u „Tribuni" od 12 III. Na taj moj odgovor osvrnuo se ponovno g. Boko u broju od 17 III.

Ko je pažljivo pročitao sve ovo, taj je morao primjetiti osjetnu razliku između onoga što je g. B. napisao u svom prikazu o mom predavanju i onoga što je napisao u svom protuodgovoru.

Tako g. B. (u br. 341) kaže: „Taj početak (tj. mog predavanja) daje naslućivati da bi predavanje *moglo zadovoljiti* sve naše težnje za *istoričkim* saznanjem o našem Jadranu i sve naše nade o djelovanju tog predavanja na *sokolski nacionalni osjećaj slušalaca*". Nu, pošto sam ja dalje iznesio „skoro posve gole istoričke činjenice i datume" — g. B. se razočarao.

I dok ovde g. B. iznosi svoje nezadovoljstvo mojim predavanjem u istorijskom (i u nacionalnom) pogledu, već *ovaj* prikaz završava „dajući puno priznanje *istorić.* vrijednosti predavanja."

U svom protuodgovoru koje čak „da je g. prof. u *istor.* smislu ispunio zadatak, o kojemu govori u svom odgovoru na moj (g. Bokov) prikaz."

Dalje. U svom prikazu g. Boko veli: Da je to predavanje bilo iz matema tike, fizike, prirod. nauka, onda bi i razumljivo bilo u njima *pomanjkanje jedne odgojne sokol. jugoslovenske note*, dapače ta ista morala je biti glavna intencija ovakova predavanja".

Dok g. B. ovim *tvrdi* da moje predavanje nije imalo odgojne sokolsko-jugoslovenske note, u svom protuodgovoru veli: „Slažem se da je tema bila sama po sebi nacionalna (i te kako!) i zato me je i začudilo pomanjkanje *jačeg* akcentiranja — baš u današnja vremena — jednog nužnog obrambenog i jedinstvenog jugoslov. osjećaja za naše more."

Ovim *priznaje* g. B. da sam „akcentirao nužno obrambeni i jedinstveni jugosl. osjećaj za naše more" samo je g. B. želio da to bude *jače* istaknuto.

G. B. neće da shvati da samo prikazivanje *vjekovnih napora nasega naroda do danas da sačuva svoje more i obalu od svih nasrtaja tu đinaca* — akcentira *najjače* patriotski osjećaj za naše more i obalu

Sada g. B., pošto je teškom mukom priznao da moje predavanje i pak ima nacionalnu notu, i slažući se sa mnom da je „svaki inteligentan slušalac i čovjek dobre volje mogao u predavanju naći *istorijsku odgojnu nacionalnu notu*" — hvata se za ovu moju rečenicu i raspravlja kakva trebá da budu „sokolska pučka predavanja", iznaša zahtjeve moderne pedagogije itd. Kaže da je u tome „mogao" sva razlika između naših gledišta.

Upotrebio sam izraz „inteligentan" da ne upotrebim „ko nije ograničen" a „mogao", jer je zaista mogao, ako nije spavao, na nešto drugo misliio ili bio zle volje (kao g. Boko).

G. B. veli: „Pa i po samom završetku predavanja mnogi slušaoci mogli su (*ali sigurno nisu* ! moja pr.) da pomisle, da je i sam g. prof. stao na jedno neutralno stanovište o konačnom rezultatu svih tih vjekovnih borbi za Jadran."

Vara se g. Boko! Niko od slušalaca nije to mogao pomisliti! Ja imam daleko bolje mišljenje o inteligenciji sinjske publike, nego g. Boko!

G. B. me poziva da svoje predavanje štampam da „dokrajčim sasvim, može biti, i nove odgovore o predavanju", ali „bez dopuna i izmjena".

G. B. misli da bih ja valjda mogao da vršim „dopune i izmjen" u mom predavanju. Ja sam zaista namjeravao da ponudim uredn. „Tribune" da moje predavanje štampa (imam svedoke za to)

Sada, međutim, odustajem od toga, jer sam g. B. prilično upoznao, te ne želim da dođem u položaj da g. Boko posumnja u istovjetnost održanog i otštampanog predavanja.

Ovim završavam moje razgovore s g. Bokom — za uvijek!

Uredništvu sam osobito zahvalan.

Split. Josip Perišić, prof.

Karin

Jedna naša potreba

Između više naših potreba kojima do danas nije udovoljeno dosta vidno mjesto zauzima uspostava poštanskog ureda u našem selu. Ovo narod o davno tišti, pa se je više puta pred nadležima na stvar navraćao riječima uz nadu da će oni istu razumjeti, pa otpočeti njeno rješenje. Međutim namijenjeni udar nije našao iskru u kamenu.

I da se ne bi sve svršilo s rječju narodna je želja iznešena i slovom. Naime, prošle godine podnio je seoski starješina za ovu stvar slijedeću molbu:

„PRIMORSKOJ DIREKCIJI POŠTA i TELEGRAFA — SPLIT. Potpisani mjesni starješina i ostali potpisani mole Naslov za djejstvo da se u selu Karinu uspostavi poštanski ured. Selo Karin, sa 1800 stanovnika, nalazi se danas na području pošte Obrovac, od koje je najbliži zaselak udaljen 15 km, dok je većina sela udaljena okruglo 20 km.

Sasvim je prirodno da stanovništvo sela, zbog svagdanjih potreba od pošte, ima velike poteškoće, u pogledu truda i gubitka vremena, dok do nje dođe, a s tim više što se dalek put ima prevaljivati većinom brdskim terenom.

Ova potrebá je selu od sad uvišestručena, jer u selu ima od nazad jednu godinu ništa manje nego 10 službenih nadleštava i 3 sokolske je dinice. Nadleštvá su slijedeće: Osnovna škola Karin-Slana, Osnovna škola Karin Krš, Osnovna škola Karin-Kunovac, Mjesni školski odbor Karin-Slana, Mjesni školski odbor Karin-Krš, Mjesni školski odbor Karin-Kunovac, Uprava parohije karinske, Crkveno opštinski upravni odbor Karin, Franjevački samostan Karin, Žandarmerijska stanica Karin, — te još mjesni starješina selá. Sokolske jedinice su: Sokolska četa Karia-Slana, Sokolska četa Karin-Kunovac i Sokolskā četa Karin.

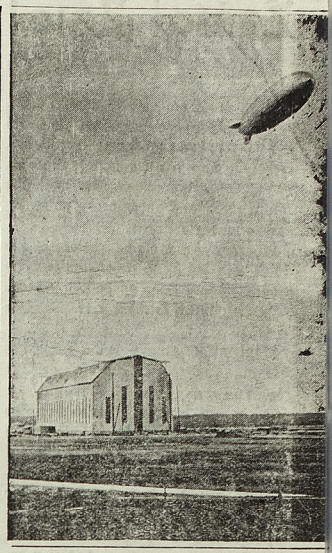
Smatramo da više ne treba dokazivati potrebu pošte u selu s ovim prilikama, jer se već lako iz ovoga može vidjeti osnovanost potrebe. Možemo iznijeti i ovo, da bi po svom prirodnom smještaju i udaljenosti karinskoj pošti mogao pripasti istočni zaselak sela Pridrage (danas reon pošte Novigrad) i zaselak Podorljak i Ribnica od sela Kruševa (danas reon pošte Obrovac). Tako bi karinska pošta imala u svom reonu oko 2300 stanovnika.

Također smo slobodni istaći i ovo da produkt ispitivanja jedinica neće dati pravu sliku poslovanja sela s poštom, zbog toga što se danas mnoge pošiljke, bilo da se šalju iz sela ili da dolaze u selo, ne šalju onako kako bi to bilo kad bi u selu bila pošta, od čega i pošta gubi u materijalnom pogledu. Osim ovoga mnoge karinske pošiljke idu i preko pošte Benkovac. Potrebita prostorija će se moći sigurno unajmiti u zgradi pored banovinskog puta između Benkovca i Obrovca, a podesno lice bi se bez sumnje našlo i iz samog Karina.

U nadi da će Taj Naslov bilo s ispitivanjem ili bez ispitivanja donijeti odluku o uspostavljenju poštanskog ureda u selu Karinu bilježim se: Slijedi potpis mjesnog starješine M. Lakića i šefova svih nadleštava u Karinu, kao i predstavništva sokolskih jedinica".

I na ovu svakako opravdanu molbu selo je dobilo riješenje, da joj se ne može udovoljiti s razloga što državna nema kredita. Riješenje selo nije zadovoljilo, jer su mu poznati slučajevi u okolini (osobito u Primorju) da više sela imaju poštu i ako zato nijesu jači razlozi nego što postoje u Karinu. Ovakovim selima ne zavidimo, ali ipak tražimo pravicu, koju vlasti u narodnoj državi treba da dijele.

G. K. L. Karinjanac

L. Z. 129 „Hindenburg" novi njemački zepelin iznad uzletišta Rhein-Main kod Frankfurta, gdje će biti njegova buduća stanica.

Gradnja škole u selu Mratovu

OKLAJ, 3 IV U broju 352 od 2 aprila o. g. donijeli smo u „Tribuni" jedan članak pod gornjim naslovom u kome smo iznijeli da su radovi na školi u selu Mratovu prekinuti, pa bi dobro bilo da se nastave i radovi dovrše.

U vezi stim danas javljamo da su prekjuče došli majstori i radovi, pri ovoj školskoj zgradi, opet se nastavljaju. H. K.

Podmirite pretplatu!

Oglas licitacije

Na osnovu čl 94 zakona o državnom računovodstvu održat će se dana 23 aprila 1936 godine u 11 sati prije podne u kancelariji ove bolnice druga ofertalna licitacija, za opskrbu bolnice slijedećim nabavkama:

a) govedina, telelina i janjetina. b) kruha. c) mlijeka. d) povrća i voća te svih drugih životnih namirnica i potrošnog materijala kao i drva za gorivo, a za vrijeme od 23 aprila do 30 septembra 1936. Kaucija treba da bude predana u blagajnu bolnice najdalje do 10 sati prije podne na sam dan licitacije. Kaucija za meso iznosi din 1.500., za kruh din 700-, za mlijeko din 600.-, za povrće din 300-, za naftu din 500.-, a za sve druge živežne namirnice i ostali potrošni materijal din 2.400-

Strani državljani plaćaju dvostruko.

Uslovi za licitaciju mogu se vidjeti i dobiti u kancelariji za vrijeme uredovnih sati.

Zemunik, 3 aprila 1936.
Broj 664. Od uprave banov. bolnice
V. d. upravnika:
3-1 *u. z. Dr KARPOV*

